

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. marts 2013
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-Harris
Sagsnr.: 2013-0037-0029
Dok.: 714510

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte) (L 129), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 8. marts 2013.

Morten Bødskov

/

Joachim Kromann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Frederikssund, 18.03.2013

På det frivillige netværks vegne takker jeg for svarene på mine spørgsmål.
Vi har yderligere nogle kommentarer samt spørgsmål her nedenfor, som
jeg har anført i kursiv efter initialerne *nwm*.

Vi ser frem til at kunne uddybe og kommentere evt. yderligere svar fra jer
ved foretrædet i morgen.

Venlig hilsen

Nina Weiss Madsen

Spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte) (L 129):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 7. marts 2013 fra Nina Weiss Madsen, Frederikssund, jf. L 129 - bilag 4.”

Svar:

Den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, indeholder – med udgangspunkt i en konkret sag – en række forslag til ændringer af den del af det fremsatte lovforslag (L 129), der vedrører ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte.

Det foreslås for det første at lempe på kravet til dokumentation for voldsudøvelsen, herunder således at skadestuejournaler og udtalelser fra sagsbehandlere mv. kan indgå i vurderingen af, om voldsudøvelsen skal anses for godtgjort.

Justitsministeriet kan i den anledning henvise til pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at alle oplysninger i sagen, der kan belyse, om voldsudøvelsen har fundet sted, skal indgå i vurderingen af, om voldsudøvelsen skal anses for godtgjort. Således vil f.eks. skadestuerapporter, lægeerklæringer, erklæringer fra krisecentre og samtaler med socialrådgivere mv. kunne indgå i vurderingen af, om der har fundet overgreb eller lignende sted. Der henvises herom i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 10 vedrørende lovforslaget.

Nwm: Hvordan stiller Justitsministeriet sig i de tilfælde, hvor voldsudøveren har været tolk ved skadestuebesøg, henvendelser til Udlændingestyrelsen, sagsbehandlere m.fl., samt i de tilfælde hvor voldsudøveren har truet den voldsramte på liv og førlighed til at tie over for udenforstående? Dermed fremgår det ikke af skadestuerapporter, at den voldsramte har pådraget sig nakkeskader o.lign grundet vold men iflg. voldsudøveren på grund af fald fra "armlæn fra sofa", "trappe", "cykel" etc. Er det ikke korrekt, at under ex. Straffeloven, vil trusler på liv og førlighed blive betragtet som en formildende omstændighed for bevisstilleren, som forklarer, hvorfor volden ikke blev meldt eller nævnt under samlivet? Betyder Ministerens svar, at den voldsramte med det nye lovforslag efter samlivsophør kan anføre, at hun blev truet på livet og tævet til at tie, hvis dette er tilfældet, således at utallige skadestuerapporter (uagtet at disse ikke anfører vold som årsag til skaderne), krisecentererklæring, erklæring fra nabo, henvisning fra sagsbehandler til krisecenter tilsammen er tilstrækkelige indicier til at volden

må være foregået? Nugældende lov giver også hjemmel til at skadestuerapporter m.v. kan indgå som en del af bevisførelsen for vold, i praksis tillægges disse ingen vægt, når voldsudøveren har brudt samlivet og den voldsramte har været truet til at tie om volden.

Det foreslås i henvendelsen for det andet, at det skal sikres, at ofrene er informeret om loven, og at der anvendes uvildig tolk ved skadestuebesøg mv.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at det fremsatte lovforslag har været sendt i høring hos en lang række myndigheder og organisationer, herunder kvindekrisecentre og offerrådgivninger, der således alle er bekendt med lovforslaget og dets nærmere indhold. En ægtefællesammenført udlænding, der udsættes for vold mv., vil endvidere ved henvendelse til Udlændingestyrelsen blive vejledt om den pågældendes rettigheder.

Nwm: Sikrer man sig her individuelle, personlige samtaler med tolk uden tilstedeværelse af voldsudøveren, således at den voldsramte forstår, at hun bliver beskyttet under dansk lov også i tilfælde, hvor hun vælger at bringe samlivet til ophør? Hvordan kan Udlændingestyrelsen blive informeret om voldsudøvelsen, hvis den ægtefællesammenførte ikke tør sige noget om denne og voldsudøveren eller dennes familie er til stede ved henvendelserne? Hvordan stiller Ministeren sig til et uvildigt mentorsystem, som skal hilse nydanskeren velkommen og informere denne om rettigheder og pligter?

For så vidt angår spørgsmålet om tolkebistand kan Justitsministeriet henvises til pkt. 2.4.4 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget.

Nwm: Heraf fremgår det, at lægen skal vurdere, om tolkebistand er nødvendig for gennemførelsen af den rette behandling. Der er ikke taget stilling til om, hvordan man kan sikre den voldsramtes mulighed for at ytre sig om skadens årsag uden voldsudøveren eller dennes families tilstedeværelse.

Ad kommenteret høringssvar pkt. 2.4.4: Justitsministeriet kan oplyse, at udlændingemyndighederne og politiet om fornødent stiller tolkebistand til rådighed ved samtaler med voldsramte udlændinge. I forbindelse med sådanne samtaler vil den ægtefælle, der efter det oplyste har udøvet volden, ikke være til stede.

Nwm: Her forudsættes det, at den voldsramte har ytret sig om volden allerede, inden hun er blevet informeret om sine rettigheder i den forbindelse?

I henvendelsen foreslås det for det tredje, at der i forbindelse med vurderingen af udlændingens evne og vilje til at integrere sig skal tages hensyn

til ophold på krisecentre mv., idet der peges på, at et sådant ophold vanskeliggør gennemførelse af f.eks. en uddannelse eller arbejde.

Som det fremgår under pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, bør det fremover ikke tillægges betydning, at udlændingen kun har opholdt sig her i landet i kortere tid. Ved afvejningen efter udlændingelovens § 19, stk. 7, og § 26, stk. 1, jf. § 19, stk. 6, bør derimod udlændingens vilje og evne til at integrere sig i det danske samfund indgå med betydelig vægt. Den fornødne tilknytning vil f.eks. kunne bestå i, at den pågældende har fået arbejde eller er under uddannelse her i landet.

Er udlændingen ikke i arbejde eller under uddannelse, må det bero på en samlet vurdering af sagens faktiske forhold, om den pågældende kan bevare sin opholdstilladelse, herunder en vurdering af udlændingens tilknytning til det danske samfund i øvrigt.

Nwm: Hvilke andre forhold vil kunne indgå med betydelig vægt i tilknytningskravet?

Det skal i øvrigt indgå i vurderingen af udlændingens tilknytning til det danske samfund, om udlændingens eventuelt manglende integration har været vanskeliggjort af ægtefællens eller samleverens forbud herimod, indespærring i hjemmet eller lignende, jf. pkt. 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Nwm: Hvordan vil den voldsramte kunne løfte bevisbyrden, når volden ofte sker indenfor hjemmets fire vægge? Er trusler og højkrøstet opførsel på arbejdsplads og på sprogskoler tilstrækkeligt bevis for vanskeliggørelse af mulighed for integration?

Endelig foreslås det i henvendelsen for det fjerde, at det skal sikres, at voldsudøveren fremadrettet afskæres fra at opnå familiesammenføring med en ny ægtefælle.

Justitsministeriet kan oplyse, at der efter udlændingelovens § 9, stk. 10, som udgangspunkt ikke kan gives opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, hvis den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt en betinget eller ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bl.a. vold (§§ 244-246), ulovlig tvang (§ 260) eller trusler (§ 266).

Nwm: I det konkrete tilfælde havde voldsudøveren og dennes familie udøvet vold mod tidligere ægtefællesammenført kvinde. Denne kvinde "holdt", efter sigende, "ud" i syv år, så hun kunne få en opholdstilladelse på tilknytningskravet. Om voldsudøveren blev dømt for dette voldsforhold,

vides ej. Det er vores bønne nødråb, at Justitsministeriet vil følge lovforslagets bogstav og fleksibilitet i forhold til bevisførelsen, men også vil lempe kravet om samlivsbrud fra den voldsramtes side (se nedenfor), således at de voldsramte ikke skal leve i flere års voldshelvede, fordi de er angst for at blive udvist til en værre skæbne i deres hjemland. Når det handler om æreskrænkelser er det vores erfaring, at voldsramte kvinder uanset hvem der måtte have foretaget samlivsbruddet ofte er i direkte livsfare i deres hjemland, uagtet at de kommer fra et fredeligt land såsom Tyrkiet.

Nyt spørgsmål:

Vil Ministeren venligst begrunde, hvordan det kan være, at han ikke efter norsk lov vil ændre lovforslaget, således at: "der stilles ikke krav om årsagssammenhæng mellem mishandlingen og samlivsbruddet, ligesom det er uden betydning, hvem af parterne der har taget initiativ til samlivsbruddet." (L 129)

Nwm: Vi foreslår jf. flere høringssvar, at dette skal justeres efter norsk lov, hvor det ingen betydning tillægges, hvem af ægtefællerne der har foranstaltet samlivsophøret. Det er at give voldsudøveren megen magt, fordi han reelt kan true ægtefællen til at tie, for hvis han ophæver ægteskabet, bliver hun jo udvist. Det har vist sig uhyre vanskeligt – ja umuligt at påvise vold efter samlivsophør over for Justitsministeriet, når voldsudøveren har bedt om skilsmisse¹.

Nwm: Det er naturligvis i alles interesse, at loven kommer til at virke i praksis som tænkt i lovens bogstav.

---

¹ Ad Lovforslag: L 129: Det er en forudsætning for at anvende udlændingelovens § 19, stk. 7, at udlændingen godtgør, at der har været tale om voldsudøvelse, og at denne voldsudøvelse har været den reelle årsag til, at udlændingen ikke længere samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle